

שם הקורס/ים	משפט חוקתי		
מס' הקורס	99-204-01		
שם המרצה	ד"ר איתי בר-סימן-טוב		
שנה, סמסטר, מועד	תשפ"א	סמסטר ב'	מועד א'
משך הבחינה	שעתיים ועשר דקות		
מגבלת מילים	נא לשים לב למגבלת המילים. אין לחרוג ממגבלת המילים.		
חומר עזר; מותר / אסור / נספחים	המבחן בחומר פתוח. מותר להשתמש בכל חומר עזר שהודפס מראש וכן מותר להשתמש בדפי טיוטה. למען הסר ספק, אין להשתמש בחומרים שלא הוכנו והודפסו על ידך מראש.		
הנחיות נוספות	את המבחן יש לפתור לבד ובאופן עצמאי לחלוטין. אין ליצור קשר עם אחרים/ות בזמן המבחן. סריקה מותרת רק למי שקיבלו אישור מיוחד מראש ממדור תמיכה והנגשה; לשאר הסטודנטים/ות הסריקה אסורה. אנא קראו את השאלות וחשבו עליהן לפני שאתם/ן מתחילים/ות לכתוב את התשובה. הקפידו להפריד עיקר מטפל ולכתוב לעניין. נא לנמק את התשובות, תוך הסתמכות על חומרי הקריאה והטיעונים שנלמדו בשיעור.		

שאלה 1: 100% (עד 2,000 מילים)

הניחו שהכנסת קיבלה את חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשפ"א-2021, המורה:

מטרת החוק

1 מטרתו של חוק זה היא להגן על ביטחון המדינה ועל הביטחון התעסוקתי של אזרחי המדינה.

הגבלת אזרחות ושיבה בישראל

2 בתקופת תוקפו של חוק זה, על אף האמור בכל דין, שר הפנים לא יעניק אזרחות לפי חוק האזרחות ולא ייתן רישיון לישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל לאדם שאינו עונה לסייגים בסעיף 4.

הגבלת תעסוקה בישראל

3 בתקופת תוקפו של חוק זה, על אף האמור בכל דין, אין להעסיק בכל משרה או עבודה אדם שאינו אזרח או תושב ישראל או עונה לסייגים בסעיף 4; המעסיק אדם בניגוד לאמור בסעיף זה - דינו עד 7 שנות מאסר.

סייגים

4 חוק זה לא יחול על:

(א) אדם הזכאי לקבל אזרחות או תושבות מכוח חוק השבות; או

(ב) אדם שנישא לאזרחית ישראל יהודייה, ובלבד שהוא אזרח המדינות הבאות: ארצות הברית, צרפת, קנדה, בריטניה, ארגנטינה, רוסיה, גרמניה או אוסטרליה; או

(ג) אדם ששר הפנים החליט, מסיבות הומניטריות מיוחדות שיירשמו, לפטור אותו מתחולת חוק זה; ובלבד שהתקבלה חוות דעת של שירות הביטחון הכללי, שלפיה לא נשקף מאדם זה כל סיכון ביטחוני.

תוקף

5 (א) חוק זה יהיה תקף למשך ארבע שנים מיום חקיקתו.

(ב) חוק זה יהיה תקף על אף האמור בחוק-יסוד: חופש העיסוק.

בדברי ההסבר לחוק נאמר שמטרתו העיקרית של החוק היא ביטחונית: למנוע מאנשים להיכנס לישראל ולנצל את מעמדם כתושבים או אזרחים כדי לפגוע במדינת ישראל. עוד נאמר שתכליתו המשנית היא להבטיח שלא יילקחו משרות ומקומות עבודה מאזרחיה ותושביה של המדינה; צורך שהפך לחשוב במיוחד לאור האבטלה הגואה בעקבות הקורונה.

בעת הדיונים בהליכי חקיקת החוק נשאל ראש השב"כ האם יש אינדיקציות קונקרטיות לאיום ממשי שאנשים ממדינות שאינן מנויות בסעיף 4 מבקשים להגר לישראל על מנת לפגוע במדינה או לבצע פיגועי טרור. ראש השב"כ השיב שאין אינדיקציות קונקרטיות לאיום ממשי כזה, לפחות לא לגבי כל המדינות שאינן מנויות בסעיף 4. מצד שני, הבהיר ראש השב"כ שגם אי אפשר לשלול את האיום הזה, והוסיף: "הכי בטוח זה למנוע מכל מי שאינו אזרח או תושב להיכנס לישראל ולהתאזרח בה. הסכמנו להתפשר על הביטחון בכך שהכרנו בסייגים בסעיף 4. לפחות, אולי זו לא סכנה חמורה מדי לביטחון, כי אפשר להניח שיהודי שבחר לעלות לישראל או מי שהתאהב ביהודייה ובא ממדינה מתקדמת ונאורה, שבה יש קהילה יהודית גדולה, הוא כנראה לא טרוריסט שונא ישראל". שר התפוצות הוסיף: "החוק הזה הוא מצוין. לא סתם בחרנו את הארצות שמנויות בסעיף 4: אלה המדינות בהן יש את הקהילות היהודיות הגדולות ביותר בעולם, ולצערנו, בהרבה מהן, גם אחוז מתבוללים גדול. החוק הזה יחזיר אותם לעם ישראל בארץ ישראל. הרי אם האמא היהודייה, ילדיהם יהיו יהודים. באמצעות החוק אנחנו מרוויחים פעמיים: גם מונעים גידול של אוכלוסייה לא-יהודית וגם מעודדים גידול של אוכלוסייה יהודית. זה חוק ציוני מהמעלה הראשונה".

מנגד, זכה החוק לביקורות חריפות מהאופוזיציה. חברי כנסת מסוימים טענו כי "מדובר בחוק גזעני שנועד לפגוע באזרחים לא יהודים. זה כתם לספר החוקים שלא היה מתקבל בשום מדינה דמוקרטית"; אחרים טענו ש"זה חוק לייבוא אשכנזים שחוקקו שונאי מזרחים"; ואילו אחרים טענו ש"החוק לא מגן מספיק על הביטחון ומקריב את ביטחון המדינה בשביל כל מיני שיקולים אחרים".

בסופו של דבר, החוק התקבל בשלוש קריאות ברוב של 61 חברי כנסת.

הניחו שיום לאחר חקיקת החוק הגישה עמותה בשם "אהבה ללא גבולות" עתירה לבג"ץ בדרישה לפסילת החוק. דונו בכל הטענות הרלבנטיות שיוכלו להעלות הצדדים השונים.

זכות העמידה - מי יכול לעתור למשפט. בפס"ד אלוני קבע שמגר כי כול עוד אין עותר ממשי ישיר ומדובר באינטרס ציבורי חשוב אפשר לקבל עותר ציבורי. לעומתו אלון סובר כי רק כאשר המקרה נובע לציפור הנפש של הדמוקרטיה ניתן לקבל את זכות העמידה של העותר הציבורי.

המדינה תטען בדומה לאלון כי לעותרת לא קיימת זכות מכיוון שאים היא נפגשת ממשית והמקרה אינו נוגע לציפור נפשה של הדמוקרטיה או במבנה החוקתי של המדינה כלל. בנוסף, יטענו שעל העותרת היה למצוא נפגעים ישירים ומרגע שלא עשו זאת אין סיבה שתעמוד להן זכות העמידה (פס"ד שמש).

העותרת תטען כי קיימת להן הזכות בפס"ד לירן הכלל הפך להיות עותר ציבורי ואילו החריג הוא רק כאשר הנפגע הישיר אינו מעוניין בבקשת סעד מהרשות. לטענתה אין נפגע ממשי ויר שאינו מעוניין וגם אם היה אין זה משנה כי גם מתקיים החריג לחריג של פס"ד לירן שקובע כאשר מדובר בסוגייה חוקתית חשובה מאוד גם עם הנפגע הממשי אינו מעוניין עדיין יכולה להיות להם זכות העמידה במקרה הזה הפגיעה הקשה בזכויות חוקתיות של מספר רב של אזרחים ישראלים גורמת למקרה להיות חשוב מאוד.

(1)

בשלות: קובעת באיזה שלב ראוי לדון ועתירה. גרוניס בפס"ד סבח קבע שני מבחנים: 1. האם העתירה מחייבת ממצאים קונקרטיים. 2. האם למרות הצורך בממצאים קונקרטיים יש טעמים המצדיקים דיון בעתירה. חלק מן הטעמים, אפשרות מצנן, תגביר באופן משמעותי נזק לעותר או לציבור, יקבעו עובדות בלתי הפיכות בשטח, המקרה לא יהיה בשל לעולם. כמו כן, ג'ובראן מוסיף גם תנאי של מיצוי כל הליכים קודם לכן מול הרשויות השונות.

לטענת המשיבים מכיוון שהחוק עוד לא הטיל סנקציות על אף אזרח אי אפשר לראות את העתירה הזו כבשלה, בנוסף מתקיים מנגון פנימי בחוק המאפשר לתת לאזרחים שאינו עומדים בסעיפים אפשרות להכניס ולכן יכול להיות שהחוק לא באמת יהיה פוגעני. כלומר יש צורך בממצאים עובדיים להוכחה שיש פגיעה אך ממצאים אלו עדיין לא קיימים כי עוד לא הופעלו התנאים של החוק על אף אזרח.

העותרת תטען כי העתירה בשלה: ראשית, עלול לגרום לאפקט מצנן כלפי הזוגות שאחד מהם לא נמצא ברשימה של המדינות המותרות. הבן זוג הישראלי עלול מראש לא לבקש בקשה לאזרחות מתוך הנחה של תתקבל. ככה עלול להיווצר מצב בו הותרת החקיקה כפי שהיא תוביל ישראלים להימנע מעשיית מעשיים חוקיים מתוך חשש לאכיפת החוק כלפיהם. (ג'ובראן, פס"ד סבח). שנית, העתירה תגביר חשש לנזק לציבור, ברבע שהחוק יתקבל המון אזרחים עלולים להיגע מכיוון שהדרך היחידה של בני הוג שאינם מהמדינות המותרות תלויה בשיקול דעתו הבלעדי של שר הפנים. ככה יהיו כמויות אדירות לבקשות לשר הפנים מה שיעקב באופן משמעותי את היכולות לקבל אזרחות אם בכלל.

שאלת הפגיעה:

חופש העיסוק - חו"י חופש העיסוק קובע שכל אזרח ישראלי זכאי לעבוד בכל משלח יד או מקצוע ס' 2 לחו"י חופש העיסוק.

המשיבים יטענו כי אין פגיעה בזכות מכיוון הזכות מגיע אך ורק לאזרחים ואילו החוק פוגע רק בזכותם של הלא אזרחים לעיסוק ולכן מותר. ✓ +8

העותרת תטען שהחוק (1) מאפשר להמון אנשים להיות אזרחים על אף שניתן לומר שמגיע להם ולכן נפגעת זכותם.

הזכות לשוויון: לא מעונת במפורש בחו"י כבוד האדם וחירותו, אולם עם הזמן הגישות השונות בפסיקה הכירו בה. שלוש גישות: הראשונה מצומצמת של דורנר באליס מילר, קובעת כי זכויות בלתי מנויות יחשבו בחלק מכבוד האדם וחירותו רק אם מגיעות לכדי ביזוי והשפלה. השנייה, גישה מרחיבה, כל זכויות האדם נכנסות תחת הזכות לכבוד ולכן גם שוויון - גישה זו לא מקבולת בפסיקה וברק בפס"ד התנועה למען איכות השלטון טוען שהיא עלולה ליתר את כל הזכויות ולכן אין לעשות בה שימוש. הגישה השלישית, גישה הביניים של ברק בפס"ד התנועה למען איכות השלטון, ברק קובע כי הזכות לשוויון תחשב לחלק מהזכות לכבוד כל עוד היא בעלת קשר ענייני הדוק לכבוד האדם בין בגרעינו או בין בשוליו.

המשיבים יטענו כי אין פגיעה בשוויון מכיוון שבסופו של דבר כל מקרה יכול להגיע לפני שר הפנים אשר יכול לאשר אזרחות לכל אדם במידה ואין סכנה ביטחונית.

העותרת תטען כי בדומה למה שברק אמר בפס"ד התנועה לאיכות השלטון יש כאן פגיעה בשוויון הקשורה בקשר ענייני הדוק לכבוד האדם, הזכות של אדם לבחור אם מי הוא מתחתן היא הזכות שלו לאוטונומיה וחופש הבחירה, מניעה מאדם לבחור עם מי יכול לגור במדינה על סמך המוצא של בין זוג ודאי גורמת להפליה שקשורה לכבוד האדם. בנוסף, הפגיעה בשוויון גם עומדת במבחן המצמצם מכיוון שהיא מגיע לכדי השפלה וביזוי, מדובר בהדרת בני זוג על רקע מדינת מוצאם ולכן משפיל אותם כבני אדם, כמו כן, ההשפלה מתבטאת בכך שישנה גם הדרה על רקע מגדרי אשר לא מאפשר לאזרחים ישראל גברים להביא את בנות זוגן ולחיות איתן בארץ. (פס"ד אליס מילר). -6

הזכות לחיי משפחה: במקרה הזה אפשר לראות דמיון גדול בין פס"ד דין עדאלה לחוק הנ"ל. בפס"ד גם ברק וגם חשין טענו כי הזכות לחיי משפחה נכנסת תחת הזכות לכבוד מן הכרה באוטונומיה וחופש הבחירה של האדם. אולם הם חלוקים לגבי היקף הזכות. ברק טוען שהזכות לחיי משפחה היא בשורשה הזכות של האזרח הישראלי לעשות זו במדינה שלו, דהיינו ישראל ואילו חשין חושב שהזכות לחיי משפחה אינו כוללת את הזכות לעשות זאת בישראל.

המשיבים יצדדו בגישתו של גרוניס ויטענו שגם אם קיימת זכות לחיי משפחה היא אינה מחייבת חיי משפחה בישראל ולכן אין פגיעה בזכות.

העותרת תטען כי לא רק שיש לקבל את גישת ברק ולכן יש פגיעה כי אין לאזרחים הישראלים אפשרות לקיים חיי משפחה בישראל, גם חשין לא היה מסכים עם חוק זה. חשין טען בעדאלה שנסיונות העניין מחייבות להקטין את היקף הזכות מכיוון שמדובר באזרחים של מדינת אויב ולדעת העותרת אין זה המקרה כאן. במקרה הזה לא רק שהמון מדינות אשר ביחסים טובים עם ישראל אינם כוללות ברשימת המדינות שמהן ניתן לקבל אזרחות, גם העבודה שמהמדינות שכן אפשר לקבל אזרחות רק גברים יכולים לקבל אזרחות אינה ק +8 ה לביטחון ולכן אין סיבה לצמצם את היקף הזכות. גרוניס אפילו טען שכאשר לא מדובר באזרחי אויב אולי יש פגיעה. (1)

(1)

מכיוון שיש טענה לפגיעה בחופש העיסוק נראה האם החוק עומד בפסקת ההתגברות ס' 8 לחו" חופש העיסוק: התנאים: רוב של 61 חברי כנסת ונכתב במפורש כי יש פגיעה בזכות על אף האמור בחו".

המשיבים יטענו כי אכן מתקיימים התנאים של פסקת ההתגברות ולכן מדובר בפגיעה חוקתית. **+6** רשאית, החוק עבר ברוב של 61 ח"כ ושנית, ס' 5(ב) מצוין את הפגיעה על האף האמור בחו".

העותרת תטען כי על אף שמתקיימים התנאים לא ניתן לעשות שימוש בפסקת ההתגברות בגלל שישנה פגיעה קשה בזכויות אחרות אשר גם הן זכויות יסוד שאינן חוסות תחת ההגנה של פסקת ההתגברות. ברק בפס"ד מטיראל נותן שלושה תנאים אשר רק אם התקיימו פסקת ההתגברות תאפשר הגנה על החוק על הפגיעה בזכויות האחרות. 1. הפגיעה בזכות היא תוצר לוואי המתבקש באופן טבעי מפגיעה בחופש העיסוק. הפגיעה בחופש העיסוק היא הפגיעה העיקרית. 3. הפגיעה בזכויות האחרות אינה בעלת עוצמה ממשית.

לטענתה אף אחד מהתנאים לא מתקיימים: ראשית, הפגיעה העיקרית היא בכלל לא בחופש העיסוק, מדובר בפגיעה שולית הנובעת מפגיעה בשוויון ובחיי המשפחה של האזרחי ישראל. יתר על כן, אולי בכלל אין פגיעה בחופש העיסוק מכיוון שהיא זכות זו קיימת רק לאזרחים ומרגע שהחוק קובע שהם אינם אזרחים אין פגיעה בעיסוק ולכן אי אפשר לעשות שימוש בפסקת ההתגברות. שנית, פגיעה בחיי משפחה היא אינה תוצר לוואי המתבקש מפגיעה בחופש העיסוק ומדובר בפגיעה נפרדת שמאפשרים סעיפים החוק מלבי קשר לחוש העיסוק. שלישית, הפגיעה בזכויות האחרות כפי שצויין היא העיקרית ובה החוק מתעסק בעיקרו בשונה מהפגיעה בחופש העיסוק שהחוק מדבר עליה בדרך אגב בעקבות הפגיעה בזכויות האחרות.

במידה ובית המשפט יחליט כי אין לעשות שימוש בפסקת ההתגברות יש לבחון את חוקיות הפגיעה על פי **פסקת ההגבלה: (ס')** 4 חו" חופש העיסוק, ס' 8 חו" כבוד האדם).

בפסקת ההגבלה קובעת 4 תנאים מצטברים שאם כולם מתקיימים הפגיעה חוקתית:

1. מכוח חוק או על פי חוק או מכוח הסמכה מפורשת בו:

לכאורה מתקיים התנאי של מכוח חוק, סעיפים החוק הם אלו הפוגעים בזכויות שצויינו. אולם, ס' 4(ב) לחוק מאפשר פגיעה בזכויות על ידי שר הפנים, כלומר מדובר על הסמכה מכוח המאפשר לשר הפנים לפגוע בזכות.

במקרה כזה ביניש בפס"ד המפקד הלאומי טוענת שכאשר מדובר בהסמכה מכוח חוק מידת הנוקשות של ההסמכה תהיה תלויה בטיב הזכות, עוצמת הפגיעה ונסיבות המקרה. ככול שהזכות תהיה משמעותית יותר והפגיעה תהיה גדולה יותר ככה מידת הנוקשות תהיה חזקה יותר.

העותרת תטען כי בהתאם לדבריה של ביניש ההסמכה שניתנת לשר הפנים היא כללית מידי והיא אינה מציבה תנאים ברורים. לעומת זאת הזכויות שנפגות הן זכויות חשובות מאוד הנגזרות מכבוד האדם אשר זכה למעמד מבין הגבוהים בזכויות והיא עוצמת הפגיעה בזכות היא קשה מאוד. לכן יש צורך בכללים יותר מסודרים שהמחוקק יקבע ולא מילים עמומות כמו "סיבות הומנטריות".

המשיבים יצדדו דווקא בדעתה של השופטת נאור בפס"ד המפקד הלאומי ויגידו כי ההסמכה היא מספקת ועומדת ברף של הסמכה מפורשת. **+3** **(1)**

2. **הולם את ערכה של מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית**

אין מבחן ברור בפסיקה, היחיד שפסק כי יש לפסול חוק בשל רכיבה הוא אדמונד לוי בפס"ד גלאון לעומתו ג'ובראן טען כל עוד שאין צורך, אין להשתמש ברכיב זה.

המשיבים יטענו כי החוק עומדת ברכיב התאם לקביעותיו של אדמונד לוי, כיהודית, הזכות להגן על עצמנו- החוק הוא לתכלית ביטחונית ולכן וודאי שמתקיים. דמוקרטית- שמירה על זכויות אדם- גם מתקיים, שמירה על ביטחון שומרת על זכות האדם לחיים. **+10** **(1)**

3. **לתכלית ראויה:**

תכליות החוק האפשריות:

שתי תכליות מוצהרות שניתן ללמוד מס' המטרה בחוק: להגן על ביטחון המדינה ולהגן הביטחון התעסוקתי של אזרחי המדינה.

העותרת יטענו כי קיימת תכלית נוספת- מניעת התאזרחות של בני אדם על רקע גזעי ולא ביטחוני.

השופט ברק בפס"ד התנועה למען איכות השלטון מתאר כי תכלית ראויה היא כזו המקדמת זכויות אדם ואינטרסים חברתיים **+4** תוך רגישות למקומן של זכויות אדם. בנוסף, ברק בפס"ד עדאלה אומר כי כאשר יש יותר מתכלית דומננטית אחת יש לבדוק מה התכלית הדומננטית, אם התכלית הדומננטית היא תכלית ראויה החוק לא יפסל ברכיב זה על אף קיומה של תכלית משנה **(1)** לא ראויה.

המשיבים יטענו כי שתי התכליות המוצהרות הן התכליות הדומננטיות, גם חוק המטרה וגם הצהרתם של חברי הכנסת אשר תמכו בחוק מעידים על כך שזה מטרתם החוק. בנוסף, סעיפים החוק מקדמים את המטרות המוצהרות ואילו המטרה "הנסתרת" של העותרת היא תוצר לוואי לא מכוון.

העותרת טען כי המטרה העיקרית של החוק היא אפליה על רקע גזעי ומניעת כניסה של אנשים שאינם יהודים או שעלולים ללדת ילדים לא יהודים למדינה (נשים לא יהודיות...). לדעתה, החוק מראה באופן ברור כי המטרה העיקרית שלו היא אפליה

גזעית ולא שמירה על ביטחון, אם אכן היה מדובר בשמירה על ביטחון לא היה הבחנה בין לא יהודיות ללא יהודים, יתר על כן בדר"כ נשים נחשבות פחות סכנה ביטחונית ואילו במקרה הזה הן אלו שלא יכולות להיכנס וטענת העותרות זה נובע מכך שבמידה יגרו בארץ וילדו ילדים הם יהיו לא יהודים.

+8

(1)

4. במידה שלא עולה על הנדרש:

שלושה מבחני משנה מצטברים:

מבחן ההתאמה, לפיו נדרש קשר הגיוני בין האמצעי למטרה, עם זאת לא נדרשת וודאות מוחלטת לגבי השגת המטרה (פס"ד אדם).

המשיבים יטענו כי יש התאמה בין אמצעי למטרה, ראשית החוק אכן שומר על הביטחון, אפילו ראש השב"כ אמר שוודאי בחוק זה מאפשר שמירה על הביטחון. בנוסף גם המטרה של שמירה על שוק העובדה הישראלי מתקיימת, ברגע שרק אזרחים ישראלים יכולים לעבוד במדינה ודאי שזה משפיע על כמות המשרות אשר ישראלים יוכלו לעבוד בהן.

העותרות יטענו כי לא מתקיימת התאמה, ראשית, לא מושגת המטרה הביטחונית שכן אפילו ראש השב"כ לא יכול להגיד באופן וודאי כי אכן זה מונע איום כלשהו על מדינת ישראל, בנוסף, העובדה שרק גברים לא יהודים יכולים לקבל אזרחות לפי ס' 4 (א) ואילו נשים לא אינה רציונלית ביחס לתכלית הביטחונית שכן לרוב דווקא איומים בטחונים מגיעים מצד גברים ולא מצד נשים. +8

(1) מבחן האמצעי שפגיעתו פחותה- איזה אמצעי מבין האמצעים שמגשימים את התכלית הוא האמצעי שפגיעתו היא הפחותה ביותר בזכויות אדם.

המשיבים יטענו כי החוק קובע אלו מדינות אינן מסוכנות אך על מנת לפגוע כמה שפחות בזכויות אדם מאפשר נתיב חלופי של פניה לשר הפנים ובכך לא יוצר הסדר גורף עם חריגים ולכן עומד במבחן.

+8 העותרות יטענו, כי ישנם המון אמצעים הרבה פחות פגעניים, לעשות בדיקה אינדיווידואלית לגבי כל אדם שמעוניין באזרחות, פס"ד עדאלה (אפילו יגדיל את השמירה על הביטחון), לחליפין הגדלת מספר המדינות שאינן מהוות סכנה ביטחונית מכיוון שהרשימה כרגע קטנה שלא לצורך. בנוסף, לאפשר לכל אזרח בעל בין זוג לא יהודי מהמדינות המותרות לבקש אזרחות עבור בין בן הזוג שלהם (גבר או אישה). בשל כל האמצעים הנ"ל קשה החוק לא עומד במבחן האמצעי.

מבחן המידתיות במובן הצר, פס"ד עדאלה, בוחן האם יש יחס ראוי בין התועלת הצומחת מן התכליות לבין הפגיעה בזכות החוקתית.

המשיבים יטענו שאכן החוק עומד במבחן, הדבר החשוב ביותר הוא ביטחון האזרחים ולכן פגיעה באפשרות לתת לאדם אינו אזרח אזרחות וודאי מידתיות ביחס לתועלת של שמירה על חיי האזרחים.

+8

(1) העותרת טען כי בשל האמצעים הפוגעים פחות והפגיעה החמורה בזכויות אין מידתית ביחס לנזק. אפילו ברק בעדאלה טען שהחוק לא מידתי כאשר שם היה ברור כי האיום הביטחוני גדול אף יותר מבמקרה דנן.

נספח: דפי טיוטה (מה שייכתב כאן לא ייבדק):

תשובה

בזכויות התועלת לא מידתית ביחס לנזק. בנוסף, יטענו שאפילו ברק בעדאלה טען שמבחן המדיתיות אינו מתקיים כאשר שם הסכנה הביטחונים של לאפשר כניסה ללא אזרחים הייתה משמעותית הרבה יותר.